

İç Seyri

Kiminin dilinde 'ilham perisi'
Yolum bir ustadan, pirden azade
Kiminin hükmüyse 'Tanrı vergisi'
Henüz pir elinden içmedim bade

Ne mümbit toprağım ne de çorağım
Ne meclise yakın ne de ırağım
Ne usta ne kalfa ne de çırağım
Kendi gönlüme öz dilim amade

Bazen sonbaharın serin yeliyle
İlkbahar rengiyle, çiçek diliyle
Bazen içimdeki gönül teliyle
Kendi çıkıverip gelir ifade

Dalında ıslansa incinir mi gül
Yabancı mı kendi sesine bülbül
Âşık olmayınca esrir mi gönül
İçte aşk olması harikulade

Baş yastığa değer birikim dürter
Kalkıp yazmayınca kafamda sürter
Uzun geceleri sabahlar örter
Yazmadan geçen her gün alelade

Yakın akrabadır sevinçle keder
İyi kötü her gün ömürden gider
Dünün telaşını bugünüm öder
Bu günün değeri dünden ziyade

Arada nükseder gönül sızısı
Başlar anıların ince kazısı
Varsa baş üstüne 'alın yazısı'
Geri çevirmeye yetmez irade

Aşk içte olunca deveran bitmez
Bazen yazmaya söz hazinem yetmez
Zorlasam dörtlükten öteye gitmez
Ederim önceki güne iade

Düşünce konağım uzun geceler
Düşünceme konuk olur yüceler
Aklıma düzülüp gelir heceler
Tutunduğum hece ölçüsü sade

Algı başkaldırıp çıkar bir yerden
Duygu sağanağı bastırır birden
Sonra damla damla sızar İmir'den
Yazıya sığmayan his fevkalade